

מ"ת 32416/06/16 - מדינת ישראל נגד י ג

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 32416-06-16 מדינת ישראל נ' ג
תיק חיצוני: 2496702016

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
חשודים	י ג

החלטה

בפניי בקשת המאשימה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

ביום הגשת כתב האישום הובא המשיב בפני בית המשפט ובהסכמת הצדדים והמלצת בית המשפט שוחרר לפיקוחם הרציף של שני אחיו. וכן בתנאי הרחקה.

לאחר שחרורו של המשיב הורה בית המשפט לבקשת ב"כ המשיב כי ישמעו בפניו טיעונים לעניין ראיות לכאורה.

המשיב יצחק ג'ני תז: יליד 1964 מאשקלון נעצר ביום 14.6.16. כתב האישום הוגש נגדו ביום 15.6.16.

כתב האישום: כתב האישום מייחס למשיב כי ביום 13.6.16 ניסה לתקוף את רעייתו בכך שזרק לעברה מחברת ושעון שבת אשר לא פגעו בה ואז תפס בראשה ומשך בשערותיה. לאחר מכן ניפץ מראה באמצעות נגיחה.

ראיות לכאורה: ב"כ המשיב חלק בהרחבה על הראיות לכאורה ולפיכך יש מקום לסקור ראיות אלה ולמצוא אם מקימות הן סיכוי סביר להרשעה. ב"כ המשיב טען כי ישנן ראיות לכאורה אך נפלו בהן ספקות מובנים המכרסמים בתשתית הראייתית באופן שאמור להנחות את בית המשפט לשנות את תנאי השחרור ולהסתפק בהרחקה ללא השגחה רצופה.

ראשית טען ב"כ המשיב כי לא הוגשה כל תלונה אלא שהתקבל דיווח למוקד 100 ע"י השכן, הגיע למקום שוטר סיור נגבתה אמרה ראשונית עליה סירבה לחתום. היא נקראה למסור תלונה מסודרת, סירבה לעשות כן ובסופו של דבר עומד התיק על אמרה שנגבתה על ידי שוטר סיור.

עוד ישנה אמרה שגם היא נגבתה על ידי שוטר סיור של בנם של המשיב והמתלוננת אשר הוא כפי הנראה מוגבל שכלית.

גרסתו של המשיב פשוטה. הוא התווכח עם אשתו אומר שיתכן שדפק על ראשה על מנת להרגיעה אך זריקת חפצים לא הייתה ולא נבראה. עוד עמד הסניגור על כך שבגלל מצבו המיוחד של הבן, הקשר בין האב ובין הבן הינו קשר מיוחד אשר אין למנוע אותו מן הבן במסגרת תנאים מגבילים.

אמרתה של המתלוננת מתארת כי ביקשה מהמשיב לעזור לה לסדר את הבית לאחר החג ואז הוא "התחיל להשתגע" זרק מחבת ושעון שבת ולא פגע. משך אותה בשערות ורצה להכות בפניה אך היא הגנה על עצמה ואז חתך לעצמו את הראש בכך שנגח בראשו במראה. עוד הוסיפה כי המשיב סובל מבעיות פסיכיאטריות וצריך טיפול ובנראה מן האמרה כי היא נבוכה ואינה יודעת מה לעשות אך אינה מרגישה מאוימת.

אמרתו של דן ג'ני מיום 13.6.16 מצביעה על כך ששמע צעקות ודברים נשברים ואז ראה את אביו תופס את אמו בשערות ומושך ולאחר מכן נגח בראשו במראה.

הוא נשאל אם ראה אותו בעבר תוקף את אמו ואמר שראה אותו זורק סיר לכיוון אמו.

באמרתו אמר המשיב כי אשתו מוציאה אותו מדעתו ולכן חבט בעצמו. הוא האשים את רעייתו שתכננה את הכול כדי לגרום לו להתעצבן ולהכניס אותו לכלא. ואז יצא מהבית ביוזמתו. בעניין המחבת, הודה כי זרק מחבת אבל לא זרק אותה על אשתו וכך גם זרק את השעון. הוא מודה כי תפס בראשה ואמר לה "**למה את עושה לי את זה?**" אך לא התכוון לפגוע בה.

נראה כי הראיות לכאורה מקימות סיכוי סביר להרשעה. לא מצאתי כי נפלו פגמים או סתירות בין אמרות הבן לאלו של האם ואלה נתמכות אף באמרתו של המשיב.

עיינתי שתנאים אשר בהם שוחרר המשיב. אכן המשיב מצוי בהשגחתם של אחיו ונראה כי הם מיטיבים להשגיח עליו.

מצאתי לנכון להקל בתנאיו של המשיב כך שיוכל ליצור קשר עם הבן ועם אשתו ואף להיפגש עם הבן בנוכחות אחד מן המפקחים ועם אשתו בליווי שניהם ובתיאום.

שירות המבחן יחווה את דעתו בתוך 90 יום בעניין הקלה נוספת בתנאיו של המשיב, בעניין הטיפול הנדרש לו ובעניין השבתו לביתו ללא פיקוח.

זכות ערר בתוך 30 יום.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים ולשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"א סיוון תשע"ו, 27 יוני 2016, בהעדר הצדדים.